

rette den Henstilling til den højtærede Trafikminister, om der saa ikke ogsaa vilde være Anledning til at lade dem, der arbejder som Rangerførere, rykke op i en højere Lønningsklasse, nemlig at lade dem blive Lokomotivførere. Det Spørgsmaal har været omtalt af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), og ogsaa jeg vil efter Opfordring fra mange Rangerførere nede paa min Egn henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at de omtrent 300 Mennesker, hvoraf mange undertiden maa køre i 7 eller 8 Aar som Rangerførere, kunde forfremmes til Lokomotivførere.

Endelig har jeg endnu et Spørgsmaal til den højtærede Minister, og det angaar den Maade, hvorpaa Statsbanernes Styrelse virker efter den nye Lov. Da denne Lov for nogle Aar siden blev forelagt her i Rigsdagen, var Meningerne meget delte, og det kan sikkert siges, at Meningerne om, hvorledes den nu virker, efter at den er prøvet i Praksis, er lige saa delte. Man vil gøre gældende, at Tilstanden nu er værre, end den var under den gamle Ordning. Jeg erkender, at et Aars Erfaring ikke er tilstrækkeligt til at fælde en afgørende Dom over det nye System, men det forekommer mig alligevel, at den Paastand, at det nye er værre end det gamle, bør allerede nu slaas ned, for saa vidt man er i Stand til at slaa den ned. Jeg har den Tro, at den nye Ordning er bedre end den gamle, men jeg erkender, at det for mit Vedkommende kun kan være en Trossag, idet det ikke har været muligt at fremskaffe en Udtalelse fra den højtærede Minister om, hvorledes den nye Styrelsesform virker. I det Jernbaneraad, som blev en Følge af Loven om Statsbanernes Styrelse, har Spørgsmaalet været fremdraget, og man ønskede at sende en Forespørgsel til Ministeren om, hvorledes den nye Ordning virker, men denne Forespørgsel blev standset paa Vejen, den maatte ikke komme frem. Det forekommer mig, at det var meningsløst, at man ikke vilde tillade Jernbaneraadet at rette en saadan Forespørgsel, thi dette Jernbaneraad maa paa den Maade blive en Karikatur af et Jernbaneraad. Hvor i Alverden skulde et saadant Raad senere hen kunne udtale sig om Spørgsmaalet, naar det ikke en Gang maa faa oplyst efter et Aars Forløb, hvorledes den Lov, der blev vedtaget, virker? Det forekommer mig, at hvis der ikke var Grund til at stille andre Forslag om Ændringer i Statsbanernes Styrelse, vilde der være Grund

til at stille Forslag om at ophæve dette Jernbaneraad. Jeg ved, at det ikke vilde være nogen Smerte for den højtærede Minister at miste det; han har aldrig lagt Skjul paa, at han helst saa, at det ikke var kommet til Verden. Det forekommer mig imidlertid, at et Raad, der ikke har Ret til at kræve Oplysninger, ikke kan faa Lejlighed til at beskæftige sig med de Spørgsmaal, som det mener at burde beskæftige sig med, et saadant Raad er uden Betydning og burde derfor hellere ophæves. Men da det altsaa ikke har været muligt ved Hjælp af Jernbaneraadet at faa Oplysning om, hvorledes den nye Styrelsesform hidtil har virket, tillader jeg mig herved at anmode den højtærede Minister om at give Oplysning derom, idet det forekommer mig, at ogsaa Jernbanevæsenet er bedst tjent med, at urigtige Rygter bliver slaaet ned, for saa vidt man er i Stand til at slaa dem ned. Indtil videre vil jeg vedblivende have den Tro, at den nye Form er bedre end den gamle, og at de fremsatte Paastande kan tilbagevises som urigtige.

Jeg har saa et Par korte Bemærkninger at gøre til den højtærede Indenrigsminister: Denne Krig har jo medført mange uheldige Forhold og har bl. a. bevirket, at i Garnisonsbyer og Egnene der omkring har man i disse 3 Aar været stærkt plaget med Indkvartering. Allerede det første Aar blev der rettet en Henstilling til Ministeren om at foretage en Forandring i den Form, hvorunder Godtgørelse ydes for Indkvartering; den er nu over 100 Aar gammel, og det vilde ikke være for tidligt, om man tog dette Spørgsmaal op til en Revision. Den højtærede Indenrigsminister var ogsaa enig i, at man her burde søge en anden Ordning; men mente, at man nu burde vente dette Krigsaar og høste Erfaring af de Forhold, som gjorde sig gældende. Der var ingen, der paa det Tidspunkt ventede eller troede, at Krigen skulde strække sig ind i det fjerde Aar, uden at der endda er synlig Udsigt til en Afslutning. Det er imidlertid sket, og jeg mener nu, at nu maa der være indhøstet tilstrækkelig Erfaring; i alt Fald er det givet, at Beboerne i de Egne, hvor man har haft Indkvartering i 3 Aar, har høstet tilstrækkelig Erfaring og nu ønsker hurtigst muligt at komme ind under andre Forhold. Det skal erkendes, at Regeringen i Forbindelse med Finansudvalget enkelte Gange har foretaget Forhøjelser af den Erstatning, som ydes for Indkvartering, men selv om der i Øjeblikket betales 37